

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3.578 van 12 november 2007
in de zaak RvV XII

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Tunesische nationaliteit, op 6 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 20 juni 2006 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. BOCKSTAELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoekende partij diende op 1 februari 2006, in functie van haar Belgische echtgenoot, een aanvraag tot vestiging in.

1.2. Op 20 juni 2006 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd op 28 juni 2006 ter kennis gebracht aan verzoekende partij.

De beslissing is gemotiveerd als volgt:

"(...)

motivering in feite : In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten. De Raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit , ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden. Uit het relatieverlag dd.13/06/2006 van de politie van Gent blijkt dat de relatie tussen beide echtlieden niet kan gecontroleerd worden aangezien betrokkenen niet aan te treffen zijn op het opgegeven adres.

motivering in rechte : artikel 40 § 6 wet 15.12.1980

*artikel 49/61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door
K.B. 7.11.1988 en K.B. 12.6.1998*

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep:

2.1. Over de ontvankelijkheid van het beroep:

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij geen belang heeft bij de vordering tot nietigverklaring aangezien zij steeds een nieuwe aanvraag tot vestiging kan indienen.

De Raad oordeelt dat verzoekende partij wel een belang heeft bij de vordering aangezien de vernietiging van de bestreden beslissing er kan toe leiden dat zij in het bezit gesteld dient te worden van een verblijfstitel en geen gevolg dient te geven aan het betekende bevel om het grondgebied te verlaten.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep:

2.2.1. Verzoekende partij voert de schending aan van artikel 40, § 6, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 5, 8 en 18 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991; van de materiële motiveringsplicht; van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel en stelt dat er sprake is van machtsafwending.

2.2.2. Verzoekende partij voert ter onderbouwing van haar grief dat de materiële motiveringsplicht geschonden is aan dat zij zich op het ogenblik dat de samenwoningcontrole werd doorgevoerd in het ziekenhuis bevond en dat haar echtgenoot haar daar bijstond. Zij benadrukt dat haar echtgenoot naar het politiekantoor is geweest om de feiten uit te leggen en stelt over de nodige medische attesten te beschikken die haar relaas staven. Zij besluit dat verwerende partij niet van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan.

2.2.3. Verwerende partij werpt op dat uit het relatieverlag van de politie van Gent niet kon worden besloten dat er een gezamenlijke vestiging was, gezien beide echtelieden niet aan te

treffen waren en geen concrete objectief controleerbare feiten voorlagen. Verwerende partij erkent dat een tweede relatieverslag van 29 maart 2007 bevestigt dat de echtelieden samenwonen en werpt op dat de bestreden beslissing niet uitsluit dat een nieuwe aanvraag tot vestiging wordt ingediend op grond van elementen die nadien duidelijk werden. Verwerende partij benadrukt dat de feitelijke elementen die na de bestreden beslissing aan het bestuur ter kennis zijn gebracht evenwel geen invloed hebben op de rechtsgeldigheid van het besluit dat omwille van een bij wet opgelegde termijn diende te worden gegeven, ook al ontbraken er noodzakelijke elementen.

2.2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

De Raad stelt vast dat uit het samenwoonstverslag dat door de politie van Gent werd opgesteld blijkt dat er een buurtonderzoek werd gedaan en dat een buurvrouw bevestigde dat verzoekende partij bij haar echtgenoot inwoonde en dat verzoekende partij zwanger was. Het buurtonderzoek leerde ook dat de echtelieden veel in Antwerpen verbleven bij familie van de echtgenoot van verzoekende partij. Uit het samenwoonstverslag blijkt tevens dat een politiefunctionaris op 10 mei 2006 contact had met de echtgenoot van verzoekende partij en dat deze verklaarde dat zijn echtgenote gehospitaliseerd was met het oog op bevalling en hij de politie hierover verder zou contacteren doch dat hij naliet dit te doen. Tevens blijkt dat voorafgaand aan de aanvraag tot vestiging reeds een samenwoonst werd vastgesteld op 7 januari 2006.

De Raad neemt akte van het feit dat verwerende partij lijkt te erkennen dat zij, onder tijdsdruk, een beslissing nam terwijl zij niet over “de noodzakelijke elementen” beschikte en oordeelt dat het kennelijk onredelijk is om te stellen dat een relatie tussen verzoekende partij en haar echtgenoot niet kon vastgesteld worden louter omdat de echtelieden, gedurende de korte periode tijdens de hospitalisatie van verzoekende partij, niet samen konden aangetroffen worden op hetzelfde adres, terwijl uit een controle die voorafging aan de aanvraag tot vestiging en uit een buurtonderzoek bleek dat de echtelieden samenwoonden en dat het bestuur via twee kanalen op de hoogte was van de zwangerschap van verzoekende partij.

De materiële motiveringsplicht is geschonden.

Het middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden dienen zij niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 juni 2006 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-------------------	--

dhr. S. VAN CAMP,	toegevoegd griffier.
-------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

G. DE BOECK.